

PBEUS

A rtá. Un trimestre.
A Fora. Any
Al Extranjer. id.

Número solt
10 cts.

Redacció i Adm.

Quatre Cantons

ARTA (Mallorca)



L'EBRE

SETMANARI CATOLIC MALLORQUI

ES L'HORA DE LES AFIRMACIONS

Estam en el període álgit de les afirmacions regionalistes. Els polítics que sempre havien distingit com a partidaris del més reconseguit centralisme, avui no se recaten de publicar la contrària, de escriure articles tant descentralisadors que casi podrien suscriure qualsevol dels polítics catalans més radicals.

Aquí tenim en Bergamín manifestant demunt «El Imparcial» — o tèmpera o mores — que es d'urgència resoldre el plet regionalista respectant totes i cada una de les característiques de cada regió desde les seves costums fins al seu propi idioma.

Suara era en Romanones qui pocs dies abans d'entrar en l'actual Ministeri manifestava la imprescindible necessitat de donar una solució integral al plet català si no volíem prestar que regoneixer-los l'indpendencia.

Polítics tant assenyats com n'Ossorio Gallardo i en Goicoechea celebren intervisius i donea conferències dedicades exclusivament a demostrar que es hora i hora precisa d'afrontar aquest problema si se vol salvar a Espanya, i fins el nou Partit social popular posa com a punt principal de son programa el regoneixement de l'autonomia regional i municipal com també la solució del plet català.

Amb aixó se veu que allà d'aquí l'Ebre se comença a sentir al unison amb els catalans; de aquesta manera va madurant la fruita, fent preveure que

proesimament serà cullidora, aixó es, Catat nuya conseguira l'autonomia i un ple regoneixement de la seua personalitat nacional.

I per allavors ¿Com se quedarà la nostra Mallorca? Hem de seguir de remole a la desdixada Espanya, nos hem de enganxar a la novella i redimida Catalunya, o hem d'exigir també una autonomia per la nostra illa?

Aixó es lo que cal que Mallorca recapaciti. Es hora de que els capdevanters idealistes no els qui cultiven la política com a negoci o per satisfer llurs ambicions, que els qu'han donades proves de que comprenen l'anima de Mallorca i demostren amb fets que la estimen de cor, alsin la bandera ben amunt i vagin predicant per totes les encontrades de la illa els salvadors ideals. No sien coses que arribiga l'Espos i nos tropiga amb les llànties apagades i sens oli. Perque de que vendrà la lley autonómica, no hi ha cap dupte. De que vendrà prest es ben probable i allavors hauria arribada l'ocasió de fer un plebiscit entre el poble mallorquí perque aquest decidisca la forma com vol esser regit.

No hi ha nirgu que no regonesca que, avui per avui, el poble mallorquí es inapte per saber decidir cap qüestió qui l'ataqui directament. Es com un infant qu'ha viscut els pocs anys de la soua infantesa entre gent mercenaria, que ni li hau deixat coneixer a sa familia ni

u si mateix; es un ignocent i en aquest estat seria una malévola ardidesa voler que ell mateix decidisca els camins a seguir.

Mallorca pateix encare de inculta, i la poca que li han donada és falsetjada. Te l'esperit adormit i ni coneix la historia de la sena rassa, ni li hau fet coneixer les belles qualitats que te ocultes; no li tengut qui li haja fet estimar lo propi, lo que li dona caracter, i si regoneixem que fatalmet ha de venir el cas de haver de decidir se per si mateixa a l'esculliment de la forma que ha de regir-se, seria ardit malévola intentar-ho tant sols en son estat actual ja que ella mateixa tal volta esculliria sa propia anul·lació, sa propia mort.

Per aixó es que dic que es arribada l'hora de les afirmacions, i en el periodie i en el miting en la societat, en totès les esferes predicar mallorquinisme, inbuir al poble l'ideal de les reivindicacions patriótiques i no deixar perdre mai cap ocasió en que se pugui infiltrar un raig de lium. Es hora de aplegar-se tots els qui ja sentin l'ideal, fer un recompte de voluntats fermes i distribuir-se'n apostolat per tots els recones de Mallorca i predicar l'afirmació de la nostra personalitat donant a coneixer an al poble tots sos caires i perfils característics.

A. F.

UN FURT

DESDE el portal, la meua mare, quan jo sortia per mos jocs, solia acompanyarme amb un esguart llarc i amerós. Jo sentia aquell esguart sobre meu, com un

mantell sedós, com la pressió física d'una besada muda i llarga. I quan al girar del carrer, estava a punt de perdre'm de vista, em deia:

— No passis més enllà del Pi.

O dolça terra de pins i de molins! D'una hora lluny s'albiren, coronant el coster, ungiutllo de moviment i de gracia. Quin bell efecte les grans ales blanques, esvolategants entre els fullatges d'or. Pero el pi del vet matern no era cap d'aquests pins de la carena, sino que era un pi que hi havia a la bella vora del camí vezinal, a la sentida mateixa del poble, i a soca d'aquest pi era el terme de les meves caminades, fosca com si fos fosa en bronze, solemniat com un miliari romá.

Pero, qué dic com un miliari romá? Com el «Non plus ultra» com les columnes de Hércules, com el «finis terrae», com l'última Thule.

Sempre m'ha agradat vorejar els abismes. Grat sia a Deu que encare tenc el cap ferm i la cama forta i el peu segur. Procuraue esser obedient al manament matern; no passava del terme prescrit, pero li anava vora vora, si caigu no caigu. Tocant mateix al pi, hi havia un verger paradisiac, dins el qual vaig caure en temptació. El meu fruit primarenc no fou de fruita, com us podrieu pensar, sino que fou de flors, de flors tremoladisses i papilonácies, de sensitives flors de pèsol.

Aqueixa gesta es degué cumplir p'el mes de mars. El mes de mars, a la meua terra, es suau tebi com una capsa de vellut: els dies de mars no tenen la diáfana fredor dels dies del desembre corgelat o del gener moradenc; sino que son dolços i com embolcallats per un aié d'abril que ja s'anuncia. Sota l'amable escalfor d'aquell soler ros, sobre la faç de la terra núbil, tot comença a riure i florir. Els aires son falaguers i blans com un ventay de plomissó. Les aigües son de cristay i corren cantant i rient. Entre els aires embaumats i les aigües cançoneres hi ha una graciosa competència.

Dicen les aigües amb llur veu de flauta líquida:

Som joia de la prada,
argent com fugitiu,
sota un safir esquiu,
som una trebacada...

I els aires responen amb llur veu de flauta flúida:

Som l'ala dels aromes,
llenguatge som d'abril,
som música gentil
per cimes i per comes
portem la joia als cors
i fem ballar les flors.

De la dansa de les flors s'en expandíen mil perfums. Al so del vent ballaven ceremoniosament les flors de corretjola que son unes a manera de faldes acampades amb quatre ratlles de vermell. D'aquestes flors, en deim «falades de la mare de Deu». L'ale del vent suau i rítmic, feia córrer una argentada tremolor sobre els favars a les hores ufans de llur fullatge, d'un verd pàlid, com aquell de les oliveres; i esparpillava les mirades de pupil·les negres que animen la blanca i menuda flor. I els pesolars en flor... O els pesolars en flor! Ells em temptaren victoriosament i em feren allargar el bras a la cosa vedada.

Pero d'això, temps enrera, en vaig fer una cansó que em plau de reproduir. Els altres minyons del poble solien estrenarse robant fruites; jo em vaig estrenar furtant flors. La cansó que vaig treure'n, fa aixís, sota el títol georgic «Tantus amor florum!»

Les codonyes ben olents
l'avidesa de mes dents
no temptaren, afilades,
ni les nesples coronades
a la vora dels torrents;

ni el lledó magre i rodó
ni la serva ni el murtó
qu'entre fulles s'endevena
ni les prunes d'aranyó
arriçat de tanta espina.

La magrana mig partida
no incitá ma boca ardida
amb sa boca de coral,
ni la galta gelabrida
de les pomes de Nadal

Ni l'ametllo fredolic
que s'abriga entre la fulla
del vent de mars inimic,
ni l'ametllo fredolic
que a l'infant li diu qu'el culla.

Una flor encaradissa
que temptaua mon bras curt
de darrera una bardissa,
una flor encaradissa
motivá mon primer furt.

Mos ulls d'infant plens d'encis,
contemplaven una clota
sota un vent esfulladís...
tot un móvil paradís
de vemella flor desclosa

L'aire subtil i seré
de fredor diamantina

de bona olor era ple...
com l'embaumava l'ale
de la boca femenina

de tant de pérol florit.
Tant petit fui atrevit
per saltar l'alsada tanca
i quin feix que n'he cullit
de flor encarnada i blanca!

Devastá el verger tancat
mon ágil afany d'abella...
mes, del Paradís vedat,
la mestressa, amb un grapat,
m'en tregué per una orella!

M'en tregué per una orella, i em portá vergonyosament a la meua mare, amb el cos del delicte entre les mans: un grossíssim feix de flors afollades. Malgrat la sanció que el furt tengué, fulminant, enérgica, els petits furts es repetiren. Aixó em prova la relativa inefficàcia del càstig. No vaig tornar a robar flors de pérol, pero fruita, sí.

Celebra Claudiá sa venturosa sort d'aquell vell pagés, que vivia en un suburbi de la ciutat de Verona. Aquest rústic anciá, comptava els anys, no p'els consolsats que regulaven els fastes romans sino que coneixia la primavera per les flors, i la tardor per les fruites. Nosaltres també comptavem així: el temps de cireres, el temps de figues-flors, el temps d'ametles, el temps de murtons... Per a Pascua granada acostumava el mestre d'escola a acompanyarnos a tots els minyons, a confessar. Un minyó se confessava de haver robat aubercocs. — Aubercocs? que ja n'hi ha? — demaná, extranyat, el confés. I el minyó respongué, baixant més encare la veu, per intensificar la confidència:

— Ja inflen!

Ai, trist i pecador! Totes les vegades que retorn al poble, devant meu, darrera meu, a destra a sinestra, veig més d'una bardissa que vaig saltar, veig més d'una pomera que vaig esbrancar, i més d'un parral on van ferme l'esqueneta per abastar el fruit altivol. Si mai, com Jasmín, el poeta gascó, em veig (que no m'hi veuré) a firmar a casa del notari

un bocí quadrat
de paper timbrat

que'm faci automàticament posseïdor legítim d'un hort, no cregueu, no, que hi posi porta ni muradal erissat de vidres. El tancaré amb una bardissa de murta, qui no té espines, sino flor i fruit. Li posaré nom de «Son qui'n vol». I faré fer aquesta crida:

— Qui furta de jove, es deixa furtar de vell. Cò que he pres als avis, ho retorn als nets.

Llorens RIBER

O Loggia

O Fascio

Decididament, Benet Mussolini demostra cada dia més el seu temperament d'homo dreturer i energie i la capacitat de vertader estadista. I els qui'l secuenden tant en el Ministeri com en el Directori del Feixisme son dignes d'un tal President, homo de govern com de anys i anys no u'havia tengut la Italia i comparable als de més talla que hagin tengut i tenguin els altres pobles. La ruptura entre el «Fascismo» i la «Massoneria», que molts encara duptaven arribas a ser una realitat ho és desde'l «dimecres de Cendra», com a resultat de les deliberacions i acorts del Gran Consell Feixista. Reunit aquest baix la presidència de Mussolini examiná l'orde del dia: «Partito e Massoneria... El cas fou discutit amb tota amplitud. Tres hores durá la discussió entre els que formaven l'assemblea suprema. I finalment, per unanimitat, fora quatre absencions acordá la incompatibilitat entre la Massoneria i el Partit Nacional Feixista acabant per invitar als Feixistes que son massons a triar entre Massoneria i Feixisme.

La ruptura no cal dirho ha produhit un efecte extraordinari en tota la Italia. La decisió tan ardida i resolta del Gran Consell té un valor historic innegable, encara que l'actuació del acord no sia per tot arreu ni tan rápida ni tan sincera com seria d'esperar.

Tota la premsa italiana comenta l'acte decisiu i n'augura conseqüències diverses segons la diversitat de sentiment mes tota concorda en ponderar la trascendencia del acord, que declara tan francament la ruptura entre «Loggia», i el «Fascio». La incompatibilitat entre una i altre está en la essencia mateixa de Feixisme i de la Massoneria. Aquesta te per cá non fonamental el «secret», el Feixisme vol la «publicitat», comendició «sine qua non», d'una política honrada.

L'orgueu feixista «Popolo d'Italia», publica d'un seu corresponsal romá una llarga nota amb el títol «Il nodo gordiano», en la qual entre altres coses diu: «El Feixisme, gegant en plena jovintut ha tallat coratjosament el «nús gordiá», i s'es desfet, d'una vegada per sem-

pre, d'un element roegader que hauria sigut causa cronica d'altres mals... La Massoneria, com el cuent, havia depositat els ous en el niu feixista, més el niu esta reservat per la Nació, i dels ous naixeran aguillons i no cucotes demomassoniques.

Demés del President Mussolini han sostingut férvidament la incompatibilitat els ministres De Stefani i Giuriati i el diputat Giunta.

L'«onorevole» Gai, per bé que havia pres una decisió abans de temps prevenint les deliberacions del Gran Consell, té el merit d'haver plantejat clarament i valerosament el problema. En el discurs d'ahir ell digue «que els feixistes, havent fet donació de la llur vida a la Nació, no poden pertanyer a una associació secreta i no poden obeir a altres caps mes o menos «venerables». El feixista es un creuat i un soldat de la Nació i no pot seguir les banderes d'un «mito» internacional». Aqueix «mito» internacional, encare que no tenga la força que tothom se creia sobre tot quant els llibres de Leo Taxil, el gran falsari, tenien escalfades tantes testes, és indubtablement, — i ha estat per França i per Italia d'una manera especialíssima, — un cranc maligne que ha penetrat en tota la vida espiritual i política de la Nació, fent sentir la seva influencia maléfica d'una manera preponderant en l'Exercit en la Magistratura, en la Escola i en la Burocracia.

Amb l'acte de la seya assemblea suprema el Feixisme ha demostrat una potencialitat d'obra renovadora i regeneradora. El Feixisme, partit nou de joves sense prejudici, no podia deixar de pendre posició contra una societat secreta, misteriosa conubi de gaubances polítiques i de negocis inconfesables.

I Ciogolani, segretari de l'Aggrupació parlamentaria populá creu que le obediencia a l'orde de surtir-se de la Massoneria «será una nova prova de la disciplina del Feixisme i del Feixisme de Mussolini».

Aixís sia!

M.D.



De Capdepera

—Dijous passat se comensaren ses obres de picapedrer en el nou matadero que s'està construint a s'entrada d'es poble quand venim d'Artà. Fins are havien treballat en sa construcció d'un gran depòsit que té vint i cinc pans de fondo, coranta cinc de llarg, i devuit d'amplie. Encare que sigui gran, consideram que no té cabuda de més puig s'aigo es es primer element per sa netedat que ha d'haver en un edifici d'aquesta classe. Un altre inconvenient tindrà per nosros que no tenim cotxo per transportar els animals morts i es que està molt enfora de sa plassa.

Devant hi haurà una plasseta que estira destinada au el pes d'els porcs grassos: aquesta mida la consideram molt avenguda perque aquí non està, a la plassa principal, i a devant ses escoles es molt molest i molt impoqi.

—Se fan els fonaments d'un nou Teatre que en el carrer de sa Llum fan contes construir en Pere A. Massanet, d'es Cassino, en Francesc Terrassa i en Gabriel Moyá. Que tenguin bon acert i fassin venir bones companyies.

—En es barri de Vila Roja s'entussiasse per sa festa de San Juan va en augment.

Ja tenen nombrada una comissió formada per madó Angela Pallier, Maria Reus, Maria Rosa, Magdalena Comellas i les distingides i simpàtiques joves Isabel Sureda, Magdalena Mascaró de Son Barbassa, Antonia Guiterona, i Isabel M^a. Terrassa. Esperam que a Vila Nova per Sant Jaume no quedarán derrera, perque encare no hi han quedat may. Veurem qui guanyarà!

—Sa malaltia relant encare que fluixa s'ha estesa per tot es poble: fins i tot el corresponsal administratiu de Llevant en Pep Terrassa (a) Coixu ha hagut de fer lit.

—Durant el mes de Febrer hi ha hagut el següent moviment: Morts, Maria Melis Ferrer de 84 anys, i Josep Flaquer Terrassa, de 10 dies. Un naixement i cap matrimoni.

Corresponsal.

De Ca Nostra

METEOROLOGIA.— El temps s'es estirat, tal volta massa. Aquesta setmana ha fet diades de sol mes propi del maig que del mars. No se demostra gens ploqué i d'aixó s'en ressenten ferm els sembrats, especialment els de les terres primes que ja comensen a patir de bon de varies. Deu vulla enviar-nos una bona aó, si convé.

ESTAT SANITARI.— Segueix la epidemia gripal si be de cada dia amb caràcter més benigne, segons noticies son més ja les alts que no'ls novament atacats lo que demostra que va mancabant. No hi ha cap mort.

SAGRAMENTADA. La setmana passada rebé el Sant Viatic l'esposa de l'aman Gabriel Guart (a) Violí, la madona Ana de Sta. Sirga. Que Deu li ajudi per la part que n'és convenga en sa llarguissima i molt penosa malaltia.

SAGRADES ORDRES.— L'im. Sr. Bisbe d'Artà, per sa gran caritat Sagrades Ordres d'Oratons hi ha el

erlanenc D. Juan Femenias Nabot que rebé l'Excoercit i l'Acollit. Sia enhorabona. També foren ordenats sacerdots els nostros amics es PP. Franciscans Fra. Antoni Rigo Mestre i Fra. Sebastiá Rubi Garau el primer dels quals cantá Missa Nova en l'Esglesia de Sant Francesc de Palma, predicant el Rt. P. Quetglas.

La mes coral enhora bona a is recents ordenats, ses respectives families i a sos germanans en religió.

PELS MORTS A LA GUERRA.— De la suscripció que se va fer a Cuba per les víctimes de la guerra del Marroc han correspost a Balcars 80475 pts. entre tots i 6190 pst. cade familia del morts. De la nostra vila han de cobrar aqueixa cantitat Margalida Nadal Roselló (a) Randa, mare del Sargent Quetglas, Juana Aina Ginart Esteva (a) Violina mare del soldat Gabriel Estela i Gabriel Cursach Femenias (a) d'Algaida pare de Gabriel Cursach, soldat.

POIITICA LOCAL.— Segons noticies el nou Centre Lliberal ha elegit la seva Junta Directiva, de la que queden President D. Juan Noguera, Segretari, D. Antoni Massot i Tresorer D. Miquel Llaneras.

PERIODIC NOU.— A la Ciutat de Manacor s'ha comensat a publicar un nou setmanari titulat «Manacor» Agrim a son Director i havemos enviat el segon n.º i li donam camvi tot desitjant-li llarga vida i bona feina.

SECCIÓ AMENA

ENDEVINAYES

S'altre diassa culetjant un manat de paperots veys i polsosos, trobarem aquesta endevinaia, i, cabil-la qui cabil-larás, per cap de ses maneres li poguerem trobar la solució. Llevó pensarem que entre els trenca-closquers de Llevant n'hi podria haver qualqu'un que tengués més pipella i l'afinás, i mos vengué s'idea de posar-li.

Diu així:

—Som de dos colors;
no tenc peus ni cames;
me donen ses dames
a molts de senyors.

Me duen p'és truy
de qualque mercat
no teng nas ni cap,
i sols teng un uy

Per desgraci o sort
may he tengut pare
i ma pobre mare
nasqué dins un hort.

No som criminal
ni duc ma la vida
i sempre me crida
qualque tribunal

La setmana qu've posarem les solucions que mos paresquin que s'hi han fet més aprop.

2.^a—Redona som com el mon,
sensa nas, boca ni front
i mon cos está format
de dents blanques, ben tancat

BLOM

SEMBLANCES

1.^a—En qué s'assembla un riu
a una pesa de roba?



2.^a—I una bugadera a un carro?

Les solucions an el n.º qui ve.



SOLUCIONS a les endevinaies del n.º passat,

A la 1.—Una granera.

A la 2.—Sa guiterra.

A la cavilació.—Abogad.

Al geroglific: Ante-ojo.

A les semblances:

1.—En que t'è juntes.

2.—En que hi ha negres.

3.—En que té el có en mig.

Endevinaies:

Un Apurat, M. Puig, Blom.

GLOSES

de l'Amo Antoni Vicens Santandreu de Son Garbeta, escrites per son amic D. Juan Antoni Parera Caldentey, que romanen encare inédites a no ser una cinquantena de estrofes que n'hem publicades dins la revista «Tressor dels Avis» Mes tant per no avenirse del tot dita glosada amb el caràcter d'aquesta revista, com perque constant d'unes quatrecentes estrofes resultaria inacabable dins una publicació de cada dos mesos, hem resolt transcriure-la íntegra en les columnes del nostre setmanari.

Auditori mo't amat
que m'estás a sa presenci
i en sa meva cienci
pareix qu'estás confiat
jo t contés amb claredat
sa meva insuficienci
si'l Deu de sa providenci
de mi no te piedat

Santíssima Trinitat
Deu Trino i Poderós
me present devant de Vos
com un indigne criat
i amb afectes d'amistat
veng a demaná favós
per peré essé graciós
a lo que m'he proposat.

Dispensau-me tot es bé
que am'm s'ha adequat
amb sa vostra voluntat
dispensau-me tot es bé
i s'es m'parlaré

amb acert i veritat,
coses de utilitat
a s'auditori diré.

Are necessit Senyó,
sa llum des vostrs judicis
donau-me sólids principis
ciencia i comprensió
per té poètics principis.
per explicá es novicis
del just i del peccó.

Jo te demán audiori
que t'estigues escoltant
que jo aniré explicant
si Deu me dona adjutori
mort judici, infern i glori
coses certes que vendrán,
i diu lo Esperit Sant
que d'elles fassem memori.

Voldria desenrollá
tot es podé des meus pits
i amb estruendosos crits
sa meva veu ressoná
solament per desperiá
tots es que están adormits
que de la mort son traits.
a s'hora menos pensá.

Oh mortals homos humans
enteniments il·lustrats
que mos té preocupats
el mon amb sos seus afans
i mos amaga ets engans
amb ardits organissats
s'inimic mos té parats
com a lassos o reclams.

Ei Deu de ses veritats
Jesucrist Nosro Senyó
mos diu: Just i peccó.
per mori estau preparats
perque sereu assaltats
de la mort, lladre fraidó,
i vos pendrá lo milló
si vos troba descuidats.

Continuará

MERCAT D'INCA

Bessó a 100'00 quintal.
Blat a 26'50 sa cortera.
Xeixa a 26'00 « « »
Ordi mallorqui a 16'50 « « »
« forastera a 16'00 « « »
Civada mallorquina 13'00 pts. id.
« forastera a 12'00 « « »
Faves cultores a 27'00 « « »
« ordinaries a 26'50 « « »
« pel bestiar a 26'00 « « »

Máquina de Batre

MARCA NADALIC.^a

S'en ven una en bon estat.

INFORMARÁN:

CAIXA RURAL

ARTÀ



TIPOGRAFIA CATOLICA
 DE
A. FERRER GINART

En aquesta impremta poden encarregar qualsevol treball d'impressió.

**TARJETES DE VISITA I D'ANUNCI, RECORDATORIS, CARTES I SOBRES
 FACTURES I TOTA CASTA DE TREBALLS TIPOGRÁFICS.**

Especialitat en impresos per correus, mestres i carabiners segons els models oficials.

VENTES AL DETALL I AL EN GROS **DEMANAU QUALSEVOL CLASSE DE PAPERS, LLIBRES, I ARTICLES ESCOLARS I D'ESCRIPTORI.**

Quatre Cantons 3 - ARTA

SERVICIO DE CARRUAJES
 DE
BARTOLOMÉ FLAQUER
 (A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Cadepera y Calariatjada y de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

AGENCIA DE TRANSPORTES

Se sirven encargos para Palma y Estaciones intermedias.

PLASETA DE MARCHANDO.

Pasajes

Habana, Buenos Aires, Francia, y cualquier punto de América.

GRATUITAMENTE arreglo la documentación para poderse embarcar avisando con ocho horas de anticipación, por contar con personal activo e inteligente en el ramo. Para informes: Bartolomé Roca, Hostales, n.º 87.

Los que deseen embarcarse de San Lorenzo, Son Servera, Capdepera o Artá pueden informarse en

ARTA

a **GUILLERMO BUJOSA**
CAN GANANCI

Eensalmades i panets
 En lloc se troben millós que a la
PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobaren sempre pans panets, galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria.

TAMBE SE SERVEIX a DOMICILI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

GRANDES ALMACENES
 San José

Vda. Ignacio Figuerola

HOY, COMO NADIE
 detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Unicos almacenes que tienen en grandes existencias

**TODO LO QUE SE REQUIERE PARA
 VESTIR Y CALZAR**

y que venden más barato que nadie

Teléfono 217 | Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39-41-49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA Y CABALLERO,
 ARTICULOS Y NOVEDADES PARA VESTIR,
 DE TOAQUES, ABOS, LID

¡ATENCIÓN!

Compra carros y carretones en cualquier estado se encuentren

Gabriel Carrió

PEDRA PLANA, 7 - ARTA

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48 - ARTA

S'ES OBERTA PA POC. TOT ES NOU I LLAMPANT. SERVICI ESMERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

¿Voleu estar ben servits?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

teu una Agencia entre Artá i Palma i hei va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 38 An es costat des Centro Farmacèntic.
 Artá Figuerol 43.

Si voleu menjar bo i llegitim

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JUSEP PIÑA

Quatre Cantons, 8-ARTA

Te olis de primera i segona classe a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

DISPONIBLE